آ

ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀ, ମାଡ୍ରାସର ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ

ବନାମ

ଏମ୍/ଏସ୍. ଅମିନ ଚାନ୍ଦ ମୁଥା ଇତ୍ୟାଦି

ଜୁଲାଇ 21,1965

[ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର, ସି. ଜେ., କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁଓ, ଜେ. ସି. ଶାହା, ଜେ. ଆର୍. ମୁଦୋଲକର ଏବଂ ଏସ୍. ଏମ୍. ସିକ୍ରି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ ନିୟମ 3 ଏବଂ ଆମଦାନୀ ବାଣିଜ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 71 - କୋଟା ହସ୍ତାନ୍ତର ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ - ତାରିଖ ଯେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1947ର ଧାରା 3 ଦ୍ୱାରା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ, ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ଏକ ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ, ଭାରତକୁ ସାମଗ୍ରୀ ଆମଦାନୀକୁ ସୀମିତ କରିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେହି କ୍ଷମତାକୁ ଅନୁସରଣ କରି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଏହା ଏକ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ନିୟମ 3 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଅନୁମତିପତ୍ର ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁସୂଚୀ । ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମଗ୍ରୀ ଆମଦାନୀ କରିବେ ନାହିଁ । ନିୟମ 6 ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଆବେଦନଟି ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଅନୁମତିପତ୍ର ଆଦେଶ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ପ୍ରଶାସନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରିଥିଲେ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀରେ "ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ", ଅର୍ଥାତ୍, ମୌଳିକ ଅବଧି ନାମକ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅତି କମରେ ଗୋଟିଏ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଆମଦାନୀ ବାଣିଜ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 71, ଯେତେବେଳେ ଫାର୍ମଟି ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହାର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଫାର୍ମର କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅଂଶୀଦାରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କୋଟା ଅଧିକାରରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ

ପାଇବେ । କୋଟାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ଯେ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଅନୁମତିପତ୍ର ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ କୋଟା ଧାରକଙ୍କୁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଯାହା ସହିତ ଅନୁମତିପତ୍ର କାରବାର କରେ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ କମ୍ପାନୀର ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ । ଜାନୁଆରୀ 1957 ରେ ଏହି ଫାର୍ମକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମାର୍ଚ୍ଚ 4,1957 ରେ, ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୋଟାର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଭାଙ୍ଗିଥିବା ଫାର୍ମ ତରଫରୁ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ୍ ଅବଧି ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ ମାର୍ଚ୍ଚ 31 ସୁଦ୍ଧା କରାଯିବା ଉଚିତ, ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ କୋଟା ଉଲ୍ଲେଖ ନକରି ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ୍ 1957 ଅବଧି ପାଇଁ 25 ମାର୍ଚ୍ଚ 1957 ରେ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, କାରଣ ସେତେବେଳକୁ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିନଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଆବେଦନଟି ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ତେଣୁ 1957 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଅନୁମତିପତ୍ର ଦେବା ପୂର୍ବରୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ଏପରି ଅନୁମୋଦନ ପାଇବା ଉଚିତ । ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1957 ରେ, ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଛି, ଯିଏ ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏକ ଅନୁମତିପତ୍ର ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୋଟା ଅଧିକାରର ସ୍ଥାନାନ୍ତର କେବଳ ଅନୁମତିପତ୍ର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଆବେଦନ ସହିତ ଜଡିତ । ଏକ ଅସଫଳ ଆବେଦନ ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଅଦାଲତରେ ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ, ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଯେହେତୁ କୋଟା ଅଧିକାର ହସ୍ତାନ୍ତର ଏକ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ଥିଲା, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏପରି ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ସ୍ୱୀକୃତି କିମ୍ବା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା, ସେ କେବଳ ସେହି ମଞ୍ଜୁରି କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତି ପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବଧି ପାଇଁ ସେହି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ କୌଣସି ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ ନୁହେଁ ।

ନିର୍ଣ୍ଣିତ (ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର, ସି. ଜେ., କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ, ଜେ. ସି. ଶାହା ଏବଂ ଏସ୍. ଏମ୍. ସିକ୍ରି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦଙ୍କ ଅନୁସାରେ) ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ଅନୁମୋଦିତ କୋଟା ଭଙ୍ଗ ହେବା ଏବଂ ବିଭାଜନ ଚୁକ୍ତିନାମା ତାରିଖ ଠାରୁ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଅନୁମତିପତ୍ରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିପାରିନଥିଲେ ଯେ ଆମଦାନୀ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଯେହେତୁ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ପାଖରେ କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନଥିଲା, ଯଦି ସେ ଏକ ଫାର୍ମର ବିଘଟନ ବିଷୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଅନୁସରଣ କରେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ଅନୁମୋଦନ ଦିଅନ୍ତି ଏହା ଚୁକ୍ତିନାମା ତାରିଖ ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅନ୍ୟଥା, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ବିଳମ୍ବ କାରଣରୁ ଅଂଶୀଦାରମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଲାଭ ହରାଇବେ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 71 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ କୋଟା ଅଧିକାରର ସ୍ଥାନାନ୍ତର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଟାର ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଏହିପରି ଅନୁମୋଦନ ଚୁକ୍ତିନାମା ତାରିଖ ସହିତ ଜଡିତ ହେବ ନାହିଁ । ଆହୁରି, ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ତାଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ପତ୍ରରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ କୋଟା ଅଧିକାର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଗ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ କୋଟା କେବଳ ଅନୁମୋଦନ ତାରିଖ ପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଏହାର ଅର୍ଥ କେବଳ ଏହା ଥିଲା ଯେ ଅମୀମାଂସିତ ଫାର୍ମର ମୂଳ କୋଟା, ବିଘଟନ ଚୁକ୍ତିନାମା ତାରିଖ ଠାରୁ, ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟନ କରାଯିବ ।

ଯେହେତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଆବେଦନ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର କ 'ଣ କୋଟା ଥିଲା ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିନଥିଲା, ଆବେଦନଟି ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର କାରଣ ନଥିଲା ।

ଯେଉଁ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକର ଆମଦାନୀ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇବାକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ କୌଣସି ଆଦେଶ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନଥିବାରୁ, 1957 ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ୍ ଅବଧି ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ଜାରି କରିବା ଖୋଲା ଥିଲା, ଯଦିଓ ସେହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଆମଦାନୀ ନୀତିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା ।

ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ବନାମ ଏଚ୍. ଭି. ଜୈନ, ଆଇ. ଏଲ୍. ଆର୍. [1959] Mad. 850, ଅନୁମୋଦିତ ।

ଜଗନ୍ନାଥ ବନାମ ବରାଦକର ଏ. ଆଇ. ଆର. 1961 Bom. 244, ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମୁଧୋଲକରଙ୍କ ଅନୁସାରେ (ଅସହମତି) 1957 ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ୍ ଅବଧି ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରି ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ନିଜେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ତାଙ୍କ ଆବେଦନ କରିଥିବା ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଫାର୍ମର କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଇନଥିଲେ । ତେଣୁ ଆବେଦନଟି ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶର ଧାରା (6) ଅଧୀନରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଏପରି ଥିଲା ଯେ, ସେହି ଆଧାରରେ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନର ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଁ ଏକ ଅବଧି ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ।

କୋଟାର ଅଧିକାର ଏକ ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା କେବଳ କେତେକ ପ୍ରଶାସନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅନୁସରଣରେ ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀମାନଙ୍କୁ କୋଟା ଆବଣ୍ଟନ କରନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ସଂସ୍ଥାକୁ କୋଟା ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା, ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ସଂସ୍ଥାର ବିଘଟନ ପରେ ସେହି ସଂସ୍ଥାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆବଣ୍ଟିତ କୋଟାର ବିଭାଜନକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୋଟାରେ ଏକ ଅଂଶ ପାଇଁ ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ, ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ମାମଲାରେ ଏକ ବିଭାଜନକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବାକୁ ମନା କରିପାରିବେ ।

ଏହା ସହିତ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ବିଭାଗକୁ କେବଳ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯିବ । ଏହାର ସରଳ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହି ବିଭାଜନ କେବଳ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଭାଜନର ଅନୁମୋଦନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତାରିଖ ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

ଏପରିକି ଏହା ଧରିନେବା ଯେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଏକ ବିଘଟିତ ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଏହାକୁ କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଶୈଳୀରେ ଏବଂ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ । କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଭାଜନର ସ୍ୱୀକୃତି, ଫାର୍ମ ଭାଙ୍ଗିବା

ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କେବଳ ଭବିଷ୍ୟତରେ ବିଭାଜନର ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

ଜଗନ୍ନାଥ ବନାମ ବରୁଦକର, ଏ. ଏଲ୍. ଆର୍. 1961 ବୋମ୍ବା 244, ଅନୁମୋଦିତ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1965 ର 60 ରୁ 62 ଏବଂ 316 ରୁ 320 ।

ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ, ଡିସେମ୍ବର 10,1962 ଏବଂ ମାର୍ଚ୍ଚ 18,1963 ର 1961 ର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 27,47 ଏବଂ 48, ଏବଂ 1963 ର 74,1960 ର 91 ଏବଂ 1961 ର 26,49 ଏବଂ 50 ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ (ସମସ୍ତ ଅପିଲରେ) *ସି. କେ. ଡାଫ୍ଟାରୀ, ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜେନେରାଲ, ଆର. କେ. ପି. ଶଙ୍କରଦାସ, ଆର. ଏଚ. ଢେବର ଏବଂ ଆର. ଏନ. ସଚଥେ* ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ *ଏ. ଭି. ବିଶ୍ୱନାଥ ଶାସ୍ତ୍ରୀ, ଏସ୍. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନ, ବି. ଆର୍. ଡୋଲିଆ, ଆର୍. କେ. ଗର୍ଗ, ଏସ୍. ସି. ଅଗ୍ରୱାଲ, ଡି. ପି. ସିଂହ ଏବଂ ଏମ୍. କେ. ରାମମୂର୍ତ୍ତି* (1965 ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 60 ରୁ 62) ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ *ଲିଲି ଥୋମାସ୍* (1965ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 316ରେ) । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ *ବି. ଆର୍. ଡୋଲିଆ, ଇ. ସି. ଅଗ୍ରୱାଲା ଏବଂ ପି. ସି. ଅଗ୍ରୱାଲା* (1965 ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 317-320) ।

ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର ଏବଂ ୱାଞ୍ଚୁ, ଶାହା ଏବଂ ସିକ୍ରି ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟଙ୍କ ରାୟ ୱାଞ୍ଚୁ, ମୁଧୋଲକର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ୱାନଚୁ, ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଠଟି ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଏକ ସାଧାରଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ଥାପନ କରେ ଏବଂ ମିଳିତ ଭାବରେ ଏହାର ମୁକାବିଲା କରାଯିବ । ଯଦି ଆମେ ଗୋଟିଏ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଦେବା (ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ବନାମ ଅମିନ ଚାନ୍ଦ ମୁଥା ଦେୱାନୀ ଅପିଲ 60/1965), ତେବେ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ, କାରଣ ଅନ୍ୟ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ କମ୍ ବା ଅଧିକ ସମାନ । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ନୈନମୁଲ ଜୁଥମୁଲ ନାମରେ ଏକ

ଭାଗିଦାରୀ ସଂସ୍ଥା ଥିଲା । ଏହି କମ୍ପାନୀର କେତେକ ଜିନିଷ ଆମଦାନୀ ପାଇଁ କୋଟା ଥିଲା, କାରଣ ଏହା ଏକ "ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ" ଥିଲା । ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ କୋଟା ଦିଆଯାଉଥିଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟିତ କୋଟା ଆଧାରରେ ଏହିପରି ଆମଦାନୀକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିଲା । କୋଟା ଉତ୍ତରାଧିକାରଯୋଗ୍ୟ କିମ୍ବା ହସ୍ତାନ୍ତରଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ କେତେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯାହାକୁ ଆମେ ପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ, ଏହାକୁ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ ଯେଉଁଠାରେ କୋଟା-ଧାରକ ଏକ ଫାର୍ମ ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ କମ୍ପାନୀର ତିନି ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ, ଯଥା, ଅମିନ ଚାନ୍ଦ ମୁଥା, ନୈନମୁଲ ନାଥମୁଲ ଏବଂ ଜୁଥମୁଲ ମୁଥା । 1957 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 1 ତାରିଖରେ ସଂସ୍ଥାଟିକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ ରେଡ୍ ବୁକ୍ ନାମରେ ଜଣାଶୁଣା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, 25 ମାର୍ଚ୍ଚ 1957 ରେ ଜଣେ ଅଂଶୀଦାର (ଅମିନ୍ ଚାନ୍ଦ ମୁଥା) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ୍ 1957 ଅବଧି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ଅଂଶୀଦାର ଥିବା କମ୍ପାନୀ ନୈନମୁଲ ଜୁଥମୁଲ ସପକ୍ଷରେ କୋଟା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଫାର୍ମର ସମାଧାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଅଲଗା ହୋଇଯାଇଥିବା ଫାର୍ମର ତିନି ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫାର୍ମର କୋଟାର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ଆମଦାନୀ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ୍ 1957 ସମୟର ମାର୍ଚ୍ଚ 31 ପୂର୍ବରୁ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ତିନି ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୋଟାର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ମାର୍ଚ୍ଚ 4,1957 ରେ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଫାର୍ମ ତରଫରୁ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 25 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1957 ରେ ଅମିନ ଚାନ୍ଦ ମୁଥାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରାଯିବା ସମୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା । ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ ମାଡ୍ରାସରେ ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ଆମଦାନୀ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେଉଁଠାରେ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରମାନେ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲେ । ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଏପ୍ରିଲ 8,1957 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଅନୁମତିପତ୍ର ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଫାର୍ମର କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନ ବିଷୟରେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ନେବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ କିଛି ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁ କାରଣକୁ ଯିବା ଅନାବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1957 ରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ

ଭବିଷ୍ୟତରେ ତିନି ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁପାତରେ କୋଟା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ବଣ୍ଟନ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ । ଏହା ପରେ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ 1958 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 9 ତାରିଖରେ ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହା ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ 1957 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ୍ ଅବଧି ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ, କାରଣ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୋଟା ଅଧିକାର ହସ୍ତାନ୍ତରକୁ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ହିଁ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ସେତେବେଳେ ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଏହି ଆଦେଶ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା । ତା 'ପରେ ଡିସେମ୍ବର 1958 କିମ୍ବା ଜାନୁଆରୀ 1959 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଆସିଥିଲା, ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ମୁଖ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଏହି ଆଧାରରେ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ବିଭାଜନ ବିଷୟରେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ୍ 1957 ର ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ *ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ବନାମ ଏଚ. ଭି. ଜୈନ ମାମଲାରେ*[1] ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ବ ଆଦେଶକୁ ଆଧାର କରି ଏହି ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏକ ବିଲୟନ ହୋଇଥିବା ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୋଟାର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଫାର୍ମ ଏବଂ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ବିଘଟନ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁମତିପତ୍ର ଆଦେଶର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଏହିପରି ଅନୁମୋଦନ ଆଧାରରେ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଏହା ପରେ ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଅପିଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଖଣ୍ଡପୀଠ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି କରି ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶ କାଏମ ରଖିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେବା ପରେ, ଅପିଲକାରୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପାଇଥିଲେ; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଏହି ମାମଲା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନି (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1947 ର 18 (ଏହା ପରେ ଅଧିନିୟମ ଭାବରେ ସୂଚିତ) ପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଣାଳୀ ବିଷୟରେ ସଂକ୍ଷେପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଦ୍ୱାରା, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଗର

[1] I.L.R [1959] Mad. 850

ମାମଲାରେ ନିଷେଧ, ପ୍ରତିବନ୍ଧକ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଥାଏ, ଯାହା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଅଧୀନରେ କରାଯାଇପାରିବ, ଆମଦାନୀ, ରପ୍ତାନି, ପରିବହନ କିମ୍ବା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣନାର ସାମଗ୍ରୀର ଜାହାଜ ଭଣ୍ଡାର ଭାବରେ ପରିବହନ । ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ଏବଂ ଦଣ୍ଡନୀୟ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଆଦେଶ କୌଣସି ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଛି ଏବଂ ଧାରା 6 ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧର ବିଚାର ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷମତାର ଅନୁସରଣରେ, ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ ଡିସେମ୍ବର 7,1955 ରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା (ଏହା ପରେ ଆଦେଶ ଭାବରେ ସୂଚିତ) । ଏହି ଆଦେଶ ଅଧିନିୟମ କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ନିୟମ 1939 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ପୂର୍ବ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲା । ଏହା ଏକ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ନିୟମ 3 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁସୂଚୀ I ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣନାର କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ ଆମଦାନୀ କରିବେ ନାହିଁ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଅନୁସୂଚୀ II ଅନୁଯାୟୀ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଦେୟ ଅନୁମତି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଅନୁମତିପତ୍ର ବ୍ୟତୀତ । ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ ଫର୍ମ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଦେୟ ଶୁଳ୍କ ନିୟମ 4 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ନିୟମ 5 ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବାକୁ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପ୍ରଦାନ କରେ । ନିୟମ 6 କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରିବାକୁ କିମ୍ବା କୌଣସି ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାରଣ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ନକରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଏକ କାରଣ ଥିଲା ଯଦି ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟମ ସହିତ ମେଳ ଖାଉ ନଥିଲା । ନିୟମ 7 ଅନୁମତିପତ୍ର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା ଏବଂ ଧାରା 8 କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା କିମ୍ବା କେତେକ କାରଣ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀଙ୍କୁ ଅନୁମତିପତ୍ର ବ୍ୟବହାରରୁ ବାରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ନିୟମ 9ରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କିମ୍ବା ଏଥିପାଇଁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ଅନୁମତିପତ୍ର ରଦ୍ଦ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀଙ୍କୁ ଶୁଣାଣିର ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ଦେବା ପରେ ନିୟମ 7, 8 ଏବଂ 9 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବାର ଥିଲା ।

ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ତେବେ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ଆଦେଶ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ କିଛି ପ୍ରଶାସନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରିଥିଲେ । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ତିନି ପ୍ରକାରର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆମଦାନୀ ଲାଇସେନ୍ସ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା-(i) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ, (ii) ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟବହାରକାରୀ, ଏବଂ (iii) ନୂତନ ଆଗମନକାରୀ :(ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ୍, 1957 ଅବଧି ପାଇଁ ଆମଦାନୀ ବାଣିଜ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ନିୟମର ରେଡ୍ ଡି ବୁକ୍ ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେଖନ୍ତୁ) । ଆମେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଜଡିତ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନରେ ଅଛୁ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ରେଡ୍ ବୁକରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀଙ୍କ ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ସଂକ୍ଷେପରେ ସୂଚିତ କରିପାରେ । "ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ"ମାନଙ୍କୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ମୌଳିକ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା ଅତିକମରେ ଗୋଟିଏ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟଅନୁସୂଚୀ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସାମଗ୍ରୀର ଆମଦାନୀ କାରବାରରେ ପ୍ରକୃତରେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ । ଯେଉଁ ମୌଳିକ ଅବଧି ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ କୋଟା ଗଣନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବର୍ଷ ଚୟନ କରିପାରିବେ ତାହା ଏପ୍ରିଲ 1,1945 ରୁ ମାର୍ଚ୍ଚ 31,1952 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା । ଆବେଦନ ଏବଂ କୋଟା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କିମ୍ବା ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :(ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ୍ 1957 ଅବଧି ପାଇଁ ରେଡ୍ ବୁକ୍ ର ଧାରା 1 ଦେଖନ୍ତୁ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 22) ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅତୀତର ଆମଦାନୀ ଆଧାରରେ କୋଟା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥିର କରିବା ପରେ, ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ସହିତ ଆମେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଚିନ୍ତିତ, ସେଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ କୋଟା ଏହି ପୂର୍ବ ଧାରଣା ଉପରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଫାର୍ମର ସମ୍ବିଧାନରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇନାହିଁ । "ଫାର୍ମ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ଏକ ଭାଗିଦାରୀ, ଏକ ସୀମିତ କମ୍ପାନୀ ଏବଂ ଏକ ମାଲିକାନା ବ୍ୟବସାୟକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯଥାସ୍ଥିତି ସମ୍ବିଧାନରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଥାଏ କିମ୍ବା କୌଣସି ଫାର୍ମର ନାମ କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟର ହାତ ବଦଳିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ପୁନର୍ଗଠିତ ଫାର୍ମ ମୂଳ ଫାର୍ମର କୋଟାକୁ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବ

ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୋଟା ଅଧିକାରର ସ୍ଥାନାନ୍ତର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇନାହିଁ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 71 ରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ କୋଟା ଅଧିକାରର ସ୍ଥାନାନ୍ତର କିପରି ସ୍ୱୀକୃତି କିମ୍ବା ଅନୁମୋଦିତ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଆମେ କହୁଛୁ, "ଯଦି କୌଣସି ଫାର୍ମକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଏ, ଏବଂ ଅଂଶୀଦାରମାନେ ଏହାର ବ୍ୟବସାୟ, ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ରାଜି ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଏହାର ସଭାବନା ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ, ଅଂଶୀଦାରମାନେ ଚୁକ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କୋଟା ଅଧିକାରରେ ନିଜ ନିଜ ଅଂଶ ପାଇବେ ।"

କୋଟା ହସ୍ତାନ୍ତର ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ମାମଲାର ସମର୍ଥନରେ ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 72 ପ୍ରଦାନ କରିଛି ।

ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ଯେ ଏହି ପ୍ରଶାସନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନେ କାରବାର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି କରୁନାହିଁ । ଆଦେଶର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ କୋଟା ପ୍ରଦାନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପାଇଁ ସେଗୁଡିକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ସେଥିପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 71 ର ଖଣ୍ଡ (b) କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ, ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଅଂଶୀଦାରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କୋଟା ଅଧିକାରରେ ନିଜ ନିଜ ଅଂଶ ପାଇବେ । ଥରେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ, ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଯେ ଫାର୍ମର କିଛି କୋଟା ଅଧିକାର ଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କୋଟା ଅଧିକାର ବାଣ୍ଟିବାକୁ ପଡିବ । ଯେହେତୁ ଆମେ ଖଣ୍ଡ (b) ପଢୁଛୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 71ରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପୂରଣ ହୋଇଛି, ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ କୋଟା ଅଧିକାରକୁ ସେହି ସଂସ୍ଥାର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଭାଗ କରିବେ ଯାହା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି । ତେଣୁ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ଏହି ପ୍ରଶାସନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ଯେଉଁଥିରେ ଅନେକ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଏକ ଫାର୍ମର ବିଲୟନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ କେବଳ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଖଣ୍ଡ (b) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଭାଙ୍ଗିଛି ଏବଂ ତା 'ପରେ ସେ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନକୁ ଅନୁମୋଦନ

କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ସେ ଏକ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୋଟା ଅଧିକାର ବାଣ୍ଟିବାକୁ ମନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଖଣ୍ଡ (b) ରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତଗୁଡିକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 72 ସହିତ ପଠାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 71 ଅନୁଯାୟୀ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟତଃ ଏକ ମନ୍ତ୍ରୀସ୍ତରୀୟ ପ୍ରକୃତିର ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ଥରେ ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ, ଏକ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କୋଟା ଅଧିକାର ବାଣ୍ଟିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଏପରି ବିଲୟନ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ଚୁକ୍ତି କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରେ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନ କେବଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀଙ୍କ ବର୍ଗକୁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାହା ଏହି ବିଭାଗ ସହିତ ଜଡିତ । ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ କରାଯାଇଥାଏ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅନୁମତିପତ୍ର ଆଦେଶକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ରହି ପାରିବ ଯେ ସେମାନେ କିପରି ଅନେକ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଏକ ସଂସ୍ଥାକୁ ଆବଣ୍ଟିତ କୋଟାର ମୁକାବିଲା କରିବେ, ଯାହା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି । ଏହି ସ୍ଥିତିର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଆମକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହି ଅନୁମୋଦନ ଅନେକ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଫାର୍ମର ଭାଙ୍ଗିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଜିନାମାର ତାରିଖ ସହିତ ଜଡିତ କି ନାହିଁ ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦୁଇଟି ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ *ଜୈନଙ୍କ ମାମଲାରେ*[1]) ମତ ରଖିଥିଲେ ଯେ, "ଯଦି କୌଣସି ଫାର୍ମକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ଅଂଶୀଦାରମାନେ ବ୍ୟବସାୟ, ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଭାଗ ଭାଗ କରିବାକୁ ରାଜି ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଅଂଶୀଦାରମାନେ ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କୋଟା ଅଧିକାରରେ ନିଜ ନିଜ ଅଂଶ ପାଇବେ । ଚୁକ୍ତିର ତାରିଖ ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ପାଇଁ ଏହିପରି ଅଧିକାର ଉପାର୍ଜିତ ହେବ । "ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅନୁମତିପତ୍ର ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଏ, ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଅନୁମୋଦନ ସେହି ସମୟର ଅଟେ ଯେତେବେଳେ ଫାର୍ମଟି ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ କୋଟା ଅଧିକାର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ

[1] I.L.R [1959] Mad. 850

ଚୁକ୍ତିନାମା ତାରିଖ ଠାରୁ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କୁ ଅନୁମୋଦିତ କୋଟା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଅନୁମତିପତ୍ରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆମଦାନୀ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଜଗନ୍ନାଥ ବନାମ ବରାଦକର ମାମଲାରେ[1] ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ମତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ସେହି ମାମଲାରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ କୋଟା ଅଧିକାରର ହସ୍ତାନ୍ତର ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଏକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ଥିଲା । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସପକ୍ଷରେ ଏପରି ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ସ୍ୱୀକୃତି କିମ୍ବା ମଞ୍ଜୁରି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେ ଫଳସ୍ୱରୂପ କୌଣସି ପୂର୍ବ ଅବଧି ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଏପରି ମଞ୍ଜୁରି କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତି ପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବଧି ପାଇଁ ସେହି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ, ଯଦିଓ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆମଦାନୀ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ କରାଯାଇଥାଇପାରେ ।

ଆମେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଯତ୍ନର ସହ ବିଚାର କରିଛୁ ଏବଂ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ସଠିକ୍ ବୋଲି ମତ ରଖିଛୁ । ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚାଇ ଦେଇଛୁ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 71ର ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅନୁଯାୟୀ, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଏକ ଫାର୍ମର କୋଟାକୁ ଭାଗ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ, ଯାହା ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଛି, ଯଦି ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 72 ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରକୃତି ଏପରି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ କୋଟାର ବିଭାଜନକୁ ଅନୁମୋଦନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଅନୁମୋଦନ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଥାଏ, ତେବେ ଏହା ଭିନ୍ନ ବିଷୟ ହୋଇଥାଇପାରେ; କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 72 ଅନୁଯାୟୀ ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ବିଘଟନ ବିଷୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ କୋଟାକୁ ବିଭାଜନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଅନୁମୋଦନ ଚୁକ୍ତି ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇନଥାଏ, ତେବେ ଏହାର

[1] A.I.R [1961] Bom. 244

ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ଯେଉଁ ଅଂଶୀଦାରମାନେ ଅନ୍ୟଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 71 ଏବଂ 72 ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମୋଦନ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ, ସେମାନେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନରେ ବିଳମ୍ବ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସୁବିଧା ହରାଇପାରନ୍ତି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 71ର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା, ଯେ" ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୋଟା ଅଧିକାର ହସ୍ତାନ୍ତର ଅନୁମୋଦିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁନର୍ଗଠିତ ଫାର୍ମ ମୂଳ ଫାର୍ମର କୋଟା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବ ନାହିଁ । "ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ଏକ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାର କହିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ କୋଟା ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ କୋଟା ଅଧିକାରକୁ ବିଭାଜିତ କରିବା ଲାଗି ହୋଇଥିବା ରାଜିନାମା ତାରିଖ ଠାରୁ ଅନୁମୋଦନ ଆରମ୍ଭ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ ହୋଇସାରିଛି, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 72ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପରେ ଏହାକୁ ଭଙ୍ଗ କରାଯିବା ନେଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ପରେ କୋଟା ଅଧିକାରକୁ ବିଭାଜିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମ ମତରେ ଏହା ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ହେବ ଯେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଚୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦନ ଅନୁଯାୟୀ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ବିଳମ୍ବ ହେତୁ ଏହିପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

ତାଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ପତ୍ରରେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ସାଧାରଣତଃ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଭାଗିଦାରୀ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ କୋଟା ଅଧିକାର ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୋଟା ଅନୁମୋଦନ ତାରିଖ ପରେ ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଯଦି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 72 ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୋଟାର ବିଭାଜନକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବାକୁ ପଡ଼େ ଏବଂ ଏହି ବିଭାଜନ ଏକ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ତେବେ ଅନୁମୋଦନ ଚୁକ୍ତିନାମା ତାରିଖ ସହିତ ଜଡିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ଏହା ହେଉଛି ଚୁକ୍ତି ଯାହା ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରାପ୍ତ । ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ କୋଟା ବଣ୍ଟନ କରାଯିବ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ସମାଧାନ ହୋଇନଥିବା ଫାର୍ମର ମୂଳ କୋଟା ଭଙ୍ଗ ଚୁକ୍ତିନାମା ତାରିଖ ଠାରୁ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟନ କରାଯିବ ।

ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଆମେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ଯେ କୋଟାକୁ ଅନୁମତିପତ୍ର ସହିତ ଭ୍ରମିତ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କୋଟା କେବଳ ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କେତେକ ଜିନିଷର ଆମଦାନୀ ପାଇଁ ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ପରେ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ କୋଟାଧାରୀଙ୍କୁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯଦି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅର୍ଦ୍ଧ ବର୍ଷରେ କୋଟା ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କେତେକ ସାମଗ୍ରୀର ଆମଦାନୀ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିଷେଧାଦେଶ ଥାଏ, ତେବେ ଅନୁମତିପତ୍ର ଆଦେଶକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏପରି ସାମଗ୍ରୀର ଆମଦାନୀ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ଅଧିକାର ରଖିବେ, ଯାହାର ଆମଦାନୀ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିସୂଚିତ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ନିଷେଧାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 71 ଅନୁଯାୟୀ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ କେବଳ ଏକ ବିଭାଜିତ ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବିଭାଜନର ସ୍ୱୀକୃତି ଏବଂ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ସ୍ୱୀକୃତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚୁକ୍ତିର ତାରିଖ ସହିତ ଜଡିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆହୁରି ଯେତେବେଳେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ତାଙ୍କ ଚିଠିରେ କୁହନ୍ତି ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଆଧାରରେ ବିଭାଜନକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁପାତରେ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯିବ, ଏହାର ଅର୍ଥ କେବଳ ଏହା ଯେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବିଭାଜନକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିପରି ଅନୁମୋଦନ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିର ତାରିଖ ସହିତ ଜଡିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ଯେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଚୁକ୍ତି ତାରିଖ ସହିତ ଜଡିତ, ତାହା ଠିକ୍ ।

ଏହା ପରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନଥିଲା କାରଣ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ପାଖରେ କ 'ଣ କୋଟା ଥିଲା ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିନଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହରେ ସତ୍ୟ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଫାର୍ମକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୂଳ ଫାର୍ମର କୋଟାର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳକୁ ଆବେଦନଟି ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା 13 ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ

ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ପାଇଁ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ସର୍ବଦା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ । ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଆବେଦନ କରିବାର ଶେଷ ତାରିଖ ଶେଷ ହେବାର ତୁରନ୍ତ ପରେ ଏପରି ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଲାଇସେନ୍ସ ପାଇଁ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେବାର କାରଣ ଦେବା ଉଚିତ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଏହା କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର କାରଣ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଏହା କରିବା ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନଥିଲା । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଆମଦାନୀ ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ନୁହେଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇନାହିଁ ଯେ କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନକୁ ଚୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯିବ ବୋଲି କହିବା ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଥିଲା, ଯଦିଓ ଅନୁମୋଦନ ବହୁ ପରେ ଆସିଥିଲା । ଯଦି ଏହା ହେଉଛି, ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ କୋଟା ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦୟାରେ ରହିବେ, କାରଣ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଚୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ତାହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ରେଡ୍ ବହି କିଛି ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଅନୁମୋଦନ ବହୁତ ପରେ ଆସିଥାଏ । ତେଣୁ ମୋଟାମୋଟି ଭାବେ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ସଠିକ୍ କାରଣ ଯଦି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 72 ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣ ତାଙ୍କ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ତେବେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଦାନ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । ଶେଷ ଅନୁରୋଧଟି ଥିଲା ଯେ 1957 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ପରେ, ଭାରତ ସରକାର ଝର କଲମ ଆମଦାନୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜର ନୀତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥିଲେ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର କେତେକ ଆବେଦନ ସହ ଜଡ଼ିତ । ଏହା ଝର କଲମ ଆମଦାନୀ ଉପରେ ନିଷେଧାଦେଶ ଦେବା ଭଳି ଥିଲା ଏବଂ 1957 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସରୁ ଝର କଲମ ଆମଦାନୀ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇବା ପରେ, 1957 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ୍ ମାସ ହେଉ, ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ କୌଣସି ଅବଧି ପାଇଁ କୌଣସି ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀର ଆମଦାନୀକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ, କିନ୍ତୁ ତାହା କେବଳ ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇପାରିବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି କୌଣସି ଆଦେଶ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନାହିଁ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଏଭଳି କୌଣସି ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ

ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିନାହିଁ । କେବଳ ଏତିକି କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆମଦାନୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୀତିର ଘୋଷଣାନାମାରେ, ଝର କଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ "ଶୂନ୍ୟ" ଶବ୍ଦ ଦେଖାଯାଏ । ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ କୌଣସି ଆଦେଶ ନ ଥିଲେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଝର କଲମ ଆମଦାନୀ ଉପରେ ନିଷେଧ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସହ ସହମତ ଯେ ଯଦି ଏପରି କୌଣସି ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥାପିତ ନହୁଏ, ତେବେ 1957 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 1 ତାରିଖ ପରେ ମଧ୍ୟ 1957 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ୍ ଅବଧି ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ଆଦେଶକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ରହିବ ।

ତେଣୁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଏତଦ୍ୱାରା ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଏ । ଗୋଟିଏ ସମୂହ ଶୁଣାଣି ଶୁଳ୍କ ରହିବ ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ମୁଧୋଲକର, ଏହି ଆପିଲରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଆଇନର ଏକ ସାଧାରଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାଖାପାଖି ସମାନ ହୋଇଥିବାରୁ, ଯାହା 1965ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 60କୁ ଜନ୍ମ ଦେଉଛି, ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ । ନୈନମୁଲ କୁଥମୁଲ ନାମରେ ଏକ ଭାଗିଦାରୀ ସଂସ୍ଥା ଅନ୍ୟ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ବିଦେଶରୁ ସାମଗ୍ରୀ ଆମଦାନୀ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇଥିଲା । ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ ଭାବରେ, ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ମାଡ୍ରାସ ଏହାକୁ କେତେକ ଦ୍ରବ୍ୟର ଆମଦାନୀ ପାଇଁ କୋଟା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଶକ୍ତି ବଳରେ ଏହି ସଂସ୍ଥାକୁ ପ୍ରତି ଅର୍ଦ୍ଧ ବର୍ଷରେ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ଦିଆଯାଉଥିଲା । ସେହି ସଂସ୍ଥାରେ ତିନି ଜଣ ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ, ଯଥା, ଅମିନଚାନ୍ଦ ମୁଥା, ନୈନମୁଲ ନାଥମୁଲ ଏବଂ କୁଥମୁଲ ମୁଥା । 1957 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 1 ତାରିଖରେ ଏହି କମ୍ପାନୀକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଥିଲା । 1957 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ 25 ତାରିଖରେ ଅମିନଚାନ୍ଦ ମୁଥା 1957 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆଇ ନାଇନମୁଲ କୁଥମୁଲ କମ୍ପାନୀର କୋଟା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ରହିଛି, ଯେ ଏହି ଫାର୍ମକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ କମ୍ପାନୀର ପୂର୍ବତନ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୋଟାର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଆମଦାନୀ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଆବେଦନ ବାସ୍ତବରେ ମାର୍ଚ୍ଚ 4,1957 ରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ତାରିଖରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ଅମିନଚାନ୍ଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାଡ୍ରାସରେ ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ଆମଦାନୀ

ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । 1957 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 8 ତାରିଖରେ ସେ ଅମିନ ଚାନ୍ଦଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା କମ୍ପାନୀର କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ନେବା ଉଚିତ । କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାରଣରୁ, ଯାହା ଆବେଦନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ, ଉପରୋକ୍ତ ଅପିଲଟିର ସମାଧାନରେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା । 1957 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସରେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଅମିନଚାନ୍ଦଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯିବ ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା କମ୍ପାନୀ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ କୋଟା ପ୍ରମାଣପତ୍ରକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁପାତରେ ତିନି ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହାପରେ ଅମିନଚାନ୍ଦ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ 1958 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 9 ତାରିଖରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ 1957 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ୍ ଅବଧି ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ କମ୍ପାନୀର କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନକୁ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ହିଁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ଆବେଦନ ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା । ଏହାପରେ ଆମିନ ଚନ୍ଦ ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ ଏକ ଆବେଦନକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ ସେ ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ୍, 1957 ଅବଧି ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ଏକ ପରମ ଆଜ୍ଞାଦେଶ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ । *ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ବନାମ ଏଚ. ଭି. ଏଚ. ଜୈନ ମାମଲାରେ*[1] ଏହାର ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅପିଲରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଛି, ତାହା ହେଉଛି ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଯେଉଁ ଅବଧି ପାଇଁ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ମାଗିଥିଲେ, ସେହି ଅବଧି ପାଇଁ ଏହାକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ, ଯଦିଓ ଅନୁମତିପତ୍ର ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଦି କି ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନୁମତିପତ୍ର ଅବଧି

[1] I.L.R [1959] Mad. 850

ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱନାଥ ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଯଦିଓ ଲାଇସେନ୍ସ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, ତାହା କମ୍ପାନୀର ବିଘଟନ ତାରିଖ ସହିତ କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ହାରରେ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ତାରିଖ ସହିତ ଜଡିତ ହେବ ।

ବିଦେଶୀ ସାମଗ୍ରୀର ଆମଦାନୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ । ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1947 ରହିଛି । ସେହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ର ଉପଧାରା (1), ଅନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ, ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀର ମାମଲାରେ ନିଷେଧ, ପ୍ରତିବନ୍ଧକ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏପରି ବ୍ୟତିକ୍ରମ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଯାହା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଅଧୀନରେ କରାଯାଇପାରିବ । ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1947ର ଧାରା 3ର ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଉପଧାରା (2) ଧାରା 19, ସାମୁଦ୍ରିକ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ କରିଥାଏ । ସେହି ଧାରା ଉପଧାରା (3) ନିମ୍ନମତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ :

" ଉପରୋକ୍ତ ଅଧିନିୟମରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର, ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଘରୋଇ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ କିମ୍ବା ଭାରତର ପ୍ରଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀର ସାମଗ୍ରୀ ବିଦେଶକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଦେୟ ଉପରେ ନିଷେଧ, ପ୍ରତିବନ୍ଧକ କିମ୍ବା ସର୍ତ୍ତ ଲାଗୁ କରିପାରିବେ ।

ଧାରା 5 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା କରାଯାଇଥିବା ବୋଲି ବିବେଚିତ କୌଣସି ଆଦେଶ ଉଲ୍ଲଂଘନ ପାଇଁ କେତେକ ଦଣ୍ଡର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ । ଧାରା 3 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଭାରତ ସରକାର ଡିସେମ୍ବର 7,1955 ରେ ଆମଦାନୀ ବାଣିଜ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ ।ଏହାର ଖଣ୍ଡ (3) ଏହିପରି ଚାଲିଥାଏ:

" କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦ୍ରବ୍ୟର ଆମଦାନୀ ଉପରେ କଟକଣା ।- ଏହି ଆଦେଶରେ ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟତୀତ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁସୂଚୀ-I ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣନାର କୌଣସି

ସାମଗ୍ରୀ ଆମଦାନୀ କରିବେ ନାହିଁ, କେବଳ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଅନୁସୂଚୀ-II ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଅନୁମତିପତ୍ର କିମ୍ବା ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଦେୟ ଅନୁମତି ବ୍ୟତୀତ ।

ଖଣ୍ଡ 4 (1) ରେ ଆମଦାନୀ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଖଣ୍ଡ (5) ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମତିପତ୍ର ସହିତ ସର୍ତ୍ତ ସଂଲଗ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ । ଖଣ୍ଡ (6) ଭାରତ ସରକାର କିମ୍ବା ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ସେହି ଖଣ୍ଡରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା କୌଣସି କାରଣ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଖଣ୍ଡ ୫ ଏହି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ କିମ୍ବା ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀଙ୍କୁ ଅନୁମତିପତ୍ର ଗ୍ରହଣରୁ ବାରଣ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ଖଣ୍ଡ ୨ ଅନୁମତିପତ୍ର ବାତିଲ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ । କେଉଁ ଆଧାରରେ ଏହି ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିଆଯାଇପାରିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଆଦେଶର ଅନ୍ୟ ଧାରାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଆଦେଶରେ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀଗୁଡ଼ିକ ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ (3) ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଏ । ଖଣ୍ଡ (6) ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର କାରଣ ମଧ୍ୟରୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଉଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ:

" (a) ଯଦି ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ ଏହି ଆଦେଶର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ମେଳ ଖାଉନାହିଁ;

(e) ଯଦି ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟମ ସହିତ ମେଳ ଖାଉନାହିଁ;

(g) ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ ଆମଦାନୀ ବାଣିଜ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି;

ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ଆମଦାନୀ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ ଏକତ୍ର ପଠନ କଲେ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ଆଦେଶର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ସେହି ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଆଦେଶର ଅନୁସୂଚୀ-I ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ସାମଗ୍ରୀ ଭାରତରେ ଆମଦାନୀ କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

ଆମଦାନୀ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ, ସେହି ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ (11) ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡି, ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅନୁମତିପତ୍ର ବ୍ୟତୀତ ଅନୁସୂଚୀ-I ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଯେକୌଣସି ସାମଗ୍ରୀର ଆମଦାନୀକୁ ନିଷେଧ କରେ । ଭାରତକୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆମଦାନୀ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ଆବଣ୍ଟନ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ସମୟରେ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୀତି ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମଦାନୀ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଅନୁସୂଚୀ-I ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏବଂ କେବଳ ଏକ ଅନୁମତିପତ୍ର ଅଧୀନରେ ଆମଦାନୀ କରାଯାଇପାରିବ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜକୁ ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ ବୋଲି ଏହି ଅର୍ଥରେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ସେ ଏକ ଆନୁପାତିକ କୋଟା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଯାହା ସେ ସଦସ୍ୟ ଥିବା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ସଂସ୍ଥାକୁ ଆବଣ୍ଟିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆମଦାନୀ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବା ସମୟରେ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବାକୁ ଥିବା ନୀତିଗୁଡିକ "ରେଡ୍ ବୁକ୍" ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁମତିପତ୍ର ଅବଧି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମୟ ସମୟରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଏ । ଏହି ପୁସ୍ତକର ଶୀର୍ଷକ ହେଉଛି "ଆମଦାନୀ ବାଣିଜ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନୀତି" । ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ପରିଚାଳନା କରିବା ସମୟରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁସରଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା କେବଳ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ନୁହେଁ ବରଂ "ହସ୍ତ-ପୁସ୍ତିକା" ରେ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ସହିତ, ଲାଲ ପୁସ୍ତକରେ "ନୀତି ବିବୃତ୍ତି" ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯାହା ସେହି ପୁସ୍ତକରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁମତିପତ୍ର ଅବଧି ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ନୀତିର ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରେ । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଆମଦାନୀକାରୀଙ୍କୁ ଚାରୋଟି ବ୍ୟାପକ ବର୍ଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଛି (a) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ; (b) ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟବହାରକାରୀ; (c) ନବାଗତ ଏବଂ (d) ଅନ୍ୟମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଉପରୋକ୍ତ କୌଣସି ବର୍ଗରେ ଆସୁନାହାନ୍ତି (ହ୍ୟାଣ୍ଡବୁକର ପାରା 22 ଦେଖନ୍ତୁ) । ଏହି ବର୍ଗରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଅଂଶ ସମୟ ସମୟରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥାଏ । ଆମେ ଏଠାରେ ବର୍ଗ (a), ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଜଡିତ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ ଭାବେ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟିତ ଆମଦାନୀ ଅଂଶରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁମତିପତ୍ର ଅବଧି ପାଇଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାକୁ ଆମଦାନୀର କିଛି କୋଟା ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଏ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ବ୍ୟବହୃତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି "ଫାର୍ମ" ବ୍ୟାପକ ଅଟେ ଏବଂ ଏଥିରେ ଏକ ଭାଗିଦାରୀ, ଏକ ସୀମିତ କମ୍ପାନୀ କିମ୍ବା ଏକ ମାଲିକାନା ବ୍ୟବସାୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏକ ବିଲୟନ

ହୋଇଥିବା ଫାର୍ମର ରପ୍ତାନିକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଏହିପରି ସଂଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରେ ଆସିବ । ରେଡ୍ ବୁକ୍ ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 71 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ସମ୍ବିଧାନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ କିମ୍ବା କୌଣସି ଫାର୍ମର ନାମ କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟ ହାତ ବଦଳିଯାଏ, ପୁନର୍ବାର ଗଠିତ ଫାର୍ମ ମୂଳ ଫାର୍ମର କୋଟା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୋଟା ଅଧିକାର ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 71 ର ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ (a) କୋଟା ଅଧିକାରର ସ୍ଥାନାନ୍ତର ସହିତ ଜଡିତ । ଏହି ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସହିତ ଆମେ ଚିନ୍ତିତ ନୁହଁ । ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ (b) ରେ କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଏବଂ ଏହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

"(b) କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନ -ଯଦି କୌଣସି ଫାର୍ମ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଏ, ଏବଂ ଅଂଶୀଦାରମାନେ ଏହାର ବ୍ୟବସାୟ, ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ବାଣ୍ଟିବାକୁ ରାଜି ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଏହାର ସଦ୍ଭାବନା ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ, ଅଂଶୀଦାରମାନେ ଚୁକ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କୋଟା ଅଧିକାରରେ ନିଜ ନିଜ ଅଂଶ ପାଇବେ ।

ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକରେ ଆମେ କେବଳ ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛୁ ଯାହା ଏହି ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଅଧୀନରେ ଆସେ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ସହିତ ଆଇନ ଏବଂ ଆଦେଶର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଭାରତକୁ କୌଣସି ବିଦେଶୀ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆମଦାନୀ କରିବାର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଧିକାର ନାହିଁ, ଯାହାର ଆମଦାନୀ ନିଷେଧ । ତେବେ, ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆମଦାନୀ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିଦେଶୀ ସାମଗ୍ରୀ ଆମଦାନୀ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଉଠାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ତଥାପି ତାଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଫର୍ମରେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 71 ରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ସହିତ ହ୍ୟାଣ୍ଡବୁକ୍ ଏବଂ ରେଡ୍ ବୁକ୍ ରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡିକ ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ପ୍ରଶାସନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଠାରୁ ଅଧିକ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହା ଅନୁସରଣ କରାଯିବ ଯେ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କୌଣସି ବିଲୟନ ହୋଇଥିବା ଫାର୍ମର କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ରପ୍ତାନିକାରୀଙ୍କୁ ଆଇନଗତ

ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବ ନାହିଁ, ଯଦିଓ କଠୋର ଭାବରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ସେ ଜଣେ ନୁହଁନ୍ତି । ଥରେ ଏହି ସ୍ଥିତିରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଆମକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଉଛି, ତାହାର ଉତ୍ତର ଦେବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେବ ନାହିଁ । ଆହୁରି, ଯଦିଓ କୌଣସି ସଂସ୍ଥା ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ, ତଥାପି ଏହାର କୋଟା ଅନୁଯାୟୀ ଆମଦାନୀ କରିବାର ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ରହିଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଫାର୍ମଟିର ନିଜସ୍ୱ କୋଟା ଅନୁଯାୟୀ ଆମଦାନୀ କରିବାର କୌଣସି ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ନଥାଏ, ତେବେ ଏହା କହିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ଯେ ଏହାର ବିଘଟନ ପରେ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୂର୍ବତନ ସଦସ୍ୟ ଫାର୍ମରେ ନିଜ ନିଜ ଅଂଶର ଅନୁପାତରେ କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁପାତରେ ଆମଦାନୀ କରିବାର ଅଧିକାର ହାସଲ କରିବେ ଯାହା ଅଧୀନରେ ବିଘଟନ କରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ ଭାବରେ ବିବେଚିତ ହେବାକୁ ହକଦାର । ତେବେ ଅନୁମତିପତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକ ନିରପେକ୍ଷ ପ୍ରଶାସନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସରକାର କେତେକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ରେଡ୍ ବୁକ୍ ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 71 ରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ବିଲୟନ ହୋଇଥିବା ଫାର୍ମର କୋଟା ଅଧିକାରକୁ ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ (b) ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଉପାୟରେ ବିଭକ୍ତ କରନ୍ତୁ । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ପାଳନ କରିବାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ବିଫଳତା ସେହି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ କିଛି ପରିଣାମ ଆଣିପାରେ କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବ କମ୍ପାନୀର କୌଣସି ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ କୌଣସି ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବ ନାହିଁ । ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଏକ ଉଚ୍ଚତର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଅପିଲରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇପାରିବ । ତେବେ, ଯେଉଁଠି ଏହାକୁ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇନାହିଁ, କୋଟା ଅଧିକାର ପାଇଁ ଦାବିଦାରଙ୍କ ପାଖରେ ଆଇନର କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ନାହିଁ । ତଥାପି, ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା କୌଣସି ମାମଲାରେ ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ (b) ରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଏକ ମନମୁଖୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ, ଏଠାରେ ଯାହା ଘଟିଛି ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଯଦିଓ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନଗୁଡିକ ଅନୁମୋଦିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡିକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନ କେବଳ ଭବିଷ୍ୟତର ଅବଧି ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ, ଯେହେତୁ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନଗୁଡିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଭାଜନଗୁଡିକ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଯେପରି ମୋ ଭାଇ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ୱାଞ୍ଚୁ ଯଥାର୍ଥରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି, କୋଟା ଅଧିକାର ଏପରି କିଛି ନୁହେଁ ଯାହା

ହସ୍ତାନ୍ତରଯୋଗ୍ୟ କିମ୍ବା ଆଇନର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହା ଅନୁସରଣ କରିବ ଯେ କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବା ଏବଂ ଏହିପରି ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବା, ଯଦିଓ ସେ ଜଣେ ନୁହଁନ୍ତି, ପ୍ରଶାସନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅନୁସରଣରେ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରିହାତି ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଯଦି ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, ଯେପରି ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ କରାଯାଇଥିଲା, କେବଳ ଭବିଷ୍ୟତର ଆମଦାନୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ପୂର୍ବତନ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କର ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ଏପରିକି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ପ୍ରତିକାର ମାଗିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଯଦି ସେହି ଆଧାରରେ ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଅନୁମତିପତ୍ର ଅବଧି ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କର ସ୍ଥିତି ଭଲ ହେବ ନାହିଁ । ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ଯେ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଆବେଦନ ହେବା ପାଇଁ ଏହା ସେହି ତରଫରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଫର୍ମ ସହିତ ଅନୁରୂପ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଯଦି ଏହା ଏପରି କରେ ନାହିଁ ତେବେ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ । ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ (a), (e) ଏବଂ (g) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଉପଲବ୍ଧ । ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା କାରଣ ଏହା ନିୟମ ସହିତ ମେଳ ଖାଉନାହିଁ । ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଆବେଦନଟି ପରିଶିଷ୍ଟ IV ର ଫର୍ମ ରେ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ପାଇଁ ଏକ ଫର୍ମ । ଏହି ଫର୍ମଟି ରେଡ୍ ବୁକ୍ ର ପୃଷ୍ଠା 319 ରେ ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ୍, 1957 ଅବଧି ପାଇଁ ପୁନଃଉତ୍ପାପିତ ହୋଇଛି । ସେହି ଫର୍ମର ଦଫା 8 ରେ "ସାଧାରଣ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା" ଆବଶ୍ୟକ । ଉପ-ଦଫା 'h' ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

" ଫାର୍ମକୁ କୋଟା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପରେ ଫାର୍ମର ସମ୍ବିଧାନରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି କି? ଯଦି ଏପରି, ତେବେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୋଟା ଅଧିକାର ହସ୍ତାନ୍ତରକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେଉଥିବା ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ ତାରିଖ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତୁ ।

ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ କୋଟା ଅଧିକାରର ହସ୍ତାନ୍ତରକୁ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଅନୁମୋଦନ କରିବା ପରେ ହିଁ କୋଟାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଏକ ଅଂଶ ଦାବି କରୁଥିବା ଏକ ଫାର୍ମ କିମ୍ବା

ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ ଭାବରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ । କାରଣ, ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଭାଜନର ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଏହି ଉପଅନୁଚ୍ଛେଦ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ ନକରି ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହାର ପରିଣାମ ଏହା ହେବ ଯେ ଆବେଦନକୁ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତେଣୁ, ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ(6) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯିବ । ଏଠାରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ନିଜେ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇ 1957 ଜାନୁଆରୀରୁ ଜୁନ୍ ଅବଧି ପାଇଁ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିବା ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ଫାର୍ମର କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଇନଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ନିଜକୁ ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ ବୋଲି ଦାବି କରିପାରିନଥିଲେ, ଯଦିଓ ସେ ଏହି ଆଧାରରେ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ଥିଲେ । ତେଣୁ, ମୁଁ ବିଚାର କରୁଛି ଯେ ସେହି ଅବଧି ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରି ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । କୁହାଯାଏ ଯେ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସମାନ ମାମଲାରେ ସେହି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତିପତ୍ର ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ତାହା ଏକ ସତ୍ୟ ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ହୋଇନପାରେ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ସତ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଧି ସମ୍ମତ ଥିଲା କି ନାହିଁ ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ । କାରଣ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନ ଏହି ଆଧାରରେ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ ଯେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଭେଦଭାବ କରାଯାଇଛି ।

ତେବେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ବିଭାଜନର ସ୍ୱୀକୃତି ଫାର୍ମର ପାରସ୍ପରିକ ବିଘଟନ ତାରିଖ କିମ୍ବା ଅନ୍ତତଃ ବିଭାଜନର ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ ତାରିଖ ସହିତ ଜଡିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ବିଚାରପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ସମାନ ତର୍କ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ *ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଭାଶଙ୍କର ଯୋଶୀ ବନାମ ବରାଦକର ମାମଲାରେ*([1]) ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ମୁଁ ନିମ୍ନମତେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲି :

" ଆଉ ଏକ କଥା ଅଛି ଯାହା ଆମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ଏବଂ ତାହା ହେଉଛି ଏକ ଫାର୍ମକୁ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ, ଯାହାର ସମ୍ବିଧାନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ

[1] 63 Bom. L.R. 1

ହୋଇଛି, କୋଟା ଅଧିକାରର ସ୍ଥାନାନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମଞ୍ଜୁରି ପରେ ହିଁ କରାଯାଇପାରିବ । ତାହା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 13ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 27 ଡିସେମ୍ବର, 1957 ରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ନିକଟରେ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଆବେଦନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଢାଞ୍ଚାରେ ହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯାହା ଅନ୍ୟ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉତ୍ତର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ :

' ଫାର୍ମକୁ କୋଟା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପରେ ଫାର୍ମର ସଂରଚନାରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି କି? ଯଦି ଏପରି, ତେବେ କୋଟା ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୋଟା ଅଧିକାର ହସ୍ତାନ୍ତରକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେଉଥିବା ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶର ତାରିଖ ।

" ଏହି ସ୍ଥିତିରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ଯଦି ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଦ୍ୱାରା ପୁନର୍ଗଠିତ ଫାର୍ମ ସପକ୍ଷରେ କୋଟା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର ନହୁଏ, ତେବେ ସେହି ଫାର୍ମ ଏହାର ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ ଏବଂ କୋଟା ପ୍ରମାଣପତ୍ରର ଅନୁଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆଧାରରେ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବ ନାହିଁ ।

ଜୈନଙ୍କ ମାମଲାରେ[1] ବିପରୀତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ମଧ୍ୟ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମାମଲାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ସେଥିରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା :

" ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହମତ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 74ର ଉପ-ଖଣ୍ଡ 9 (b) ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ଫାର୍ମକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଅଂଶୀଦାରମାନେ ଏହାର ବ୍ୟବସାୟ, ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଭାଗ ଭାଗ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଛନ୍ତି, ଅଂଶୀଦାରମାନେ ଚୁକ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କୋଟା ଅଧିକାରରେ ନିଜ ନିଜ ଅଂଶ ପାଇବେ । ଚୁକ୍ତିର ତାରିଖ ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ପାଇଁ ଏହିପରି ଅଧିକାର ଉପାର୍ଜିତ ହେବ । ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତିର ଅନୁମୋଦନ (ଯଦି ଏପରି ଅନୁମୋଦନ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଧରାଯାଏ) ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଦିଆଯାଇଥାଏ, ତେବେ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ

[1] I.L.R. [1959] Mad. 850

ଅଧିକାର କେବଳ ସେହି ଅନୁମୋଦନ ତାରିଖରେ ଏବଂ ସେହି ଦିନଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । 'ଭବିଷ୍ୟତରେ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ 'ଭାଙ୍ଗିବା ତାରିଖ ଠାରୁ' ବୋଲି ବୁଝାଯାଇପାରିବ ।

ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ମୁଁ ନିମ୍ନମତେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି :

" ସମ୍ମାନର ସହ, ଆମେ ବିଦ୍ୱାନ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ଏବଂ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସହମତ ହେବୁ ନାହିଁ । କୋଟା ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଚଗ୍ଲା 1957 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 17 ତାରିଖରେ, ଚିମନଲାଲ ପୋପଟଲାଲ ବନାମ ବି. ଏମ୍. ଚୋକ୍ସି (1957 ମସିହାର ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 12) ମାମଲାରେ ଏକ ଅପ୍ରକାଶିତ ରାୟରେ ନିମ୍ନମତେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ :

' କିନ୍ତୁ ଏହି କୋଟାର କୌଣସି ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ; ଏହା ସାଧାରଣତଃ ହସ୍ତାନ୍ତରଯୋଗ୍ୟ କିମ୍ବା ନିଯୁକ୍ତଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହା କେବଳ ଏକ ଅନୁମତିପତ୍ର କିମ୍ବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପକ୍ଷକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଭାରତକୁ କାଗଜ ଆମଦାନୀ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରେ ଏବଂ ଏହାର କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ।

" ତେଣୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ କୋଟା ଅଧିକାର ଏକ 'ସମ୍ପତ୍ତି' ନୁହେଁ ଯାହା ଆଇନରେ ହସ୍ତାନ୍ତରଯୋଗ୍ୟ । ଯଦି ସେହି ମତ ଠିକ୍-- ଏବଂ ସମ୍ମାନର ସହ ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଏହା ହେଉଛି-- ଏହା ଅନୁସରଣ କରେ ଯେ ଭାଗିଦାରୀର ଭାଙ୍ଗିବା କାରଣରୁ, କୋଟା ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ କୋଟା ଅଧିକାରର ହସ୍ତାନ୍ତରକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ, କିନ୍ତୁ ତାହା ହେଉଛି, କାରଣ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଏବଂ ଯାହା 'ଆମଦାନୀ ବାଣିଜ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନୀତି' ଶୀର୍ଷକ ପୁସ୍ତକରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ଏହି ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକ, ଯେପରିକି ସେଗୁଡ଼ିକ, ସରକାରୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ଏକ ସୃଷ୍ଟି ବୋଲି କୁହାଯିବ ଏବଂ ସେହି ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ ଏବଂ ପଦ୍ଧତିରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ । 'ଆମଦାନୀ ବାଣିଜ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନୀତି' ପୁସ୍ତକର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 72ରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଫାର୍ମର ଗଠନରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ପୁନର୍ବାର ଗଠିତ ଫାର୍ମ, ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୋଟା ଅଧିକାର ହସ୍ତାନ୍ତର ଅନୁମୋଦିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମୂଳ ଫାର୍ମର

କୋଟା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଏହା ଅନୁସରଣ କରେ ଯେ ଏହି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଏକ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଏକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସପକ୍ଷରେ ଏପରି ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ସ୍ୱୀକୃତି କିମ୍ବା ମଞ୍ଜୁରି ଦିଆଯାଇଛି, ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଉପରେ କେବଳ ସେହି ମଞ୍ଜୁରି କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତି ପରେ ଏକ ଅବଧି ପାଇଁ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଏବଂ କୌଣସି ପୂର୍ବ ଅବଧି ପାଇଁ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ପୁରୁଣା ଫାର୍ମର ବିଘଟନ ତାରିଖର କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ନାହିଁ, ଯେତେଦୂର ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ, ଏହା ଏଥିପାଇଁ ନୁହେଁ ଯେ ସେ ଏକ ବିଘଟିତ ଭାଗିଦାରୀ ଫାର୍ମର ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି, ବରଂ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କୋଟା ଅଧିକାରର ହସ୍ତାନ୍ତର ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ । ତେଣୁ, ଆମେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସହ ସହମତ ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ହେବାର ପୂର୍ବ ଅବଧି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇବାକୁ ହକଦାର କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ମୁଁ ଯେଉଁ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରିଛି, ତାହାକୁ ବଜାୟ ରଖିବି । ତଥାପି, ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବି ଯେ, 'ଯେଉଁ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକ ସେଗୁଡ଼ିକ ଭଳି' କହିବା ଦ୍ୱାରା, ମୁଁ ଯାହା କହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି ତାହା ହେଉଛି, ଯଦିଓ ଏହି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ବୋଲି କୁହାଯିବ, ତେବେ ଏହି ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକ ରେଡ ପୁସ୍ତକର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 72ରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ (ଜାନୁଆରୀ-ଜୁନ୍, 1957ର ଲାଲ ପୁସ୍ତକର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 71 ସହିତ ମେଳ ଖାଉଥିବା) ର ସୃଷ୍ଟି, କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର କଠୋର ଅନୁପାଳନ ଉପରେ ହିଁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏଠାରେ ଫାର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଏହାର କୋଟା ଅଧିକାରର କୌଣସି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହାର ବିଘଟନ ପରେ ପୂର୍ବତନ ଅଂଶୀଦାରମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନ କରିଥିଲେ । ପାରା 71 ର ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ (a) (i) ଅନୁଯାୟୀ କେହି ଫାର୍ମର କୋଟା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ (b) ଅଧୀନରେ କୋଟା ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟନ କରାଯିବ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 71 ର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ପରି ହାତ ବଦଳାଇବା ଫାର୍ମର ଏକ ବ୍ୟବସାୟ ହୋଇଥିବାରୁ କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଜରୁରୀ ଥିଲା । ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱନାଥ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଆପତ୍ତି କରିନାହାଁନ୍ତି ।

ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ବିଲୟନ ତାରିଖ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହେବ ବୋଲି ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କର ହସ୍ତାନ୍ତର ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବାକୁ ମନା କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ (କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନ ଉପରେ) ହସ୍ତାନ୍ତର ତାରିଖ ଠାରୁ ହସ୍ତାନ୍ତରକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାର ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ମୁଁ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିପାରିବି ନାହିଁ ଯେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବାକୁ ମନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ, *ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମାମଲାରେ*[1] ଏପରି ମାନ୍ୟତା ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଆବଶ୍ୟକତା ପାଳନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପରେ ହିଁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସମ୍ଭବତଃ ଅନ୍ୟ କେତେକ ମାମଲା ଥାଇପାରେ ଯେଉଁଥିରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ସ୍ୱୀକୃତି କିମ୍ବା କୋଟା ଅଧିକାରର ବିଭାଜନକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ ଏହି ତର୍କ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।

ସଂକ୍ଷେପରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଏହା ହେଉଛି ସ୍ଥିତି । ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ହେବାକୁ ଥିବା ଏକ ଫର୍ମରେ କଣ୍ଟ୍ରୋଲ୍ ଆଦେଶର ଅନୁସୂଚୀ-I ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆମଦାନୀ କରିବାକୁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନ ତାରିଖ ଦିନ ସେ ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ ନଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ ହୋଇନଥିବାରୁ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ଥିଲେ । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ସେ ଏପରି ଏକ ଫାର୍ମର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ଯାହା ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ ଥିଲା ଏବଂ ଅନୁସୂଚୀ-I ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ଆମଦାନୀ ପାଇଁ ଏକ କୋଟା ଅଧିକାର ରଖିଥିଲା । ସେହି ଫାର୍ମ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ଆବେଦନ କରାଯାଇ ନଥିଲା କାରଣ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଆମଦାନୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଫାର୍ମକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଥିଲା । କୋଟାର ଅଧିକାର ଏକ ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା କେବଳ କେତେକ ପ୍ରଶାସନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁସରଣରେ ଅନୁମତିପତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀମାନଙ୍କୁ କୋଟା ଆବଣ୍ଟନ କରନ୍ତି । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର ଅନୁସରଣରେ, ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ କୌଣସି ସଂସ୍ଥାକୁ ଆବଣ୍ଟିତ

---

[1] 63 Bom. L.R. 1

କୋଟାର ବିଭାଜନକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହା ସେହି ସଂସ୍ଥାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି । ତଥାପି, ସେମାନେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହା ସମାଧାନ ହୋଇନଥିବା ଫାର୍ମର କୋଟାରେ ଏକ ଅଂଶ । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ବିଭାଜନକୁ କେବଳ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯିବ । ଏହାର ସରଳ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହି ବିଭାଜନ କେବଳ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଭାଜନର ଅନୁମୋଦନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତାରିଖ ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଏପରିକି ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ଏକ ବିଘଟିତ ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ବୋଲି ଧରିନେଲେ, ଏହାକୁ କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଶୈଳୀରେ ଏବଂ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ । କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଭାଜନର ସ୍ୱୀକୃତି, ଫାର୍ମ ଭାଙ୍ଗିବା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ, ବରଂ କେବଳ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହି ବିଭାଜନର ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏକ ଫର୍ମରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯଦି ସେ ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ଏହାକୁ କୋଟାରେ ତାଙ୍କ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ ତାହା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ସେ ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆମଦାନୀକାରୀ ନଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କୋଟାରେ ତାଙ୍କର ଅଂଶକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଆବେଦନକୁ ବୈଧ କରେ ନାହିଁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ମୁଁ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେବି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ବାତିଲ କରି ଏବଂ ସମସ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ କରିବି । ଏହି ସମସ୍ତ ଆବେଦନରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶୁଣାଣି ଶୁଳ୍କ ରହିବ ।

ଆଦେଶ

ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠଙ୍କ ମତ ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଏ । ଶୁଣାଣି ଦେୟର ଗୋଟିଏ ସମୂହ ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ଅନୁବାଦିକା : କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।